هیچ زنی برای مرده ای بیش از سه روز ترک زینت نمی کند مگر برای شوهرش که چهارماه و ده روز به خاطر او زینتش را ترک می گوید و لباس زینتی نمی پوشد مگر لباس سیاه و سفید؛ و سرمه نمی کشد و از خوشبویی استفاده نمی کند مگر زمانی که (از عادت ماهانه) پاک می شود آنهم به مقدار اندکی از قُسط یا اظفار.

از ام عطیه رضی الله عنها روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لَا تُحِدُّ امْرَأَةٌ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ، إِلَّا عَلَى زَوْجٍ، أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا، وَلَا تَلْبَسُ ثَوْبًا مَصْبُوغًا إِلَّا ثَوْبَ عَصْبٍ، وَلَا تَكْتَحِلُ، وَلَا تَمَسُّ طِيبًا إِلَّا إِذَا طَهُرَتْ: نُبْذَةً مِنْ قُسْطٍ أَوْ أَظْفَارٍ»: «هیچ زنی برای مرده ای بیش از سه روز ترک زینت نمی کند مگر برای شوهرش که چهارماه و ده روز به خاطر او زینتش را ترک می گوید و لباس زینتی نمی پوشد مگر لباس سیاه و سفید؛ و سرمه نمی کشد و از خوشبویی استفاده نمی کند مگر زمانی که (از عادت ماهانه) پاک می شود آنهم به مقدار اندکی از قُسط یا اظفار (دو نوع عطر و خوشبویی هستند)».

[صحیح است] [متفق علیه]

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم زنان را از ترک زینت برای بیش از سه روز به خاطر از دست دادن عزیزی نهی می کند؛ چون سه روز، برای عنایت به حقِ نزدیکی که از دست رفته و برطرف شدن غم و اندوه کفایت می کند. البته این در صورتی است که میت، شوهرش نباشد که اگر شوهرش بمیرد باید به مدت چهار ماه و ده روز ترک زینت کند؛ تا به این ترتیب به حق بزرگ و زیاد شوهر عنایت داشته و در ایام عده خود را مصون بدارد. و مصداق ترک زینت، ترک خوشبویی و سرمه و زیورآلات و لباس های زیبا می باشد؛ چنانکه نباید از این موارد استفاده کند؛ اما رعایت این مساله از سوی زن، فقط در حق شوهر واجب است؛ اما در مورد دیگران اختیار دارد که به مدت سه روز این مساله را رعایت کند یا نه. اما اگر لباسی رنگین بپوشد که برای زینت استفاده نمی شود، اشکالی ندارد از هر رنگی باشد. و همچنین می تواند پس از پاک شدن از عادت ماهانه مقدار بسیار اندکی از چیزهایی که بوی بد را از بین می برند، در محل خونریزی عادت ماهانه قرار دهد. و استفاده از آن در این مورد که محل زینت نیست، مصداق استفاده از خوشبویی نمی باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6086